

Молодий колос

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання
XX

№ 86 (2658)

ЧЕТВЕР,

19

липня
1979 року.

Газета виходить
з 1939 року

Ціна
2 коп.

УЧАСТЬ У ЗБИРАННІ ВРОЖАЮ, ЗАГОТІВЛІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПРОДУКТІВ І КОРМІВ — ТВІЙ ПОЧЕСНИЙ ОБОВ'ЯЗОК!

НЕЩОДАВНО БІЙЦІ СТУДЕНТСЬКОГО БУДІВЕЛЬНОГО ЗАГОНУ «МОНОЛІТ» КІРОВОГРАДСЬКОГО ІНСТИТУТУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО МАШИНОБУДУВАННЯ, ЩО ПРАЦЮЮТЬ У КОЛГОСПІ «ІСКРА» НОВОРОДКІВСЬКОГО РАЙОНУ, ЗВЕРНУЛИСЯ ДО ВСІХ УЧАСНИКІВ ТРЕТЬОГО ТРУДОВОГО СЕМЕСТРУ ОБЛАСТІ ІЗ ЗАКЛИКОМ: «УЧАСТЬ У ЗБИРАННІ ВРОЖАЮ, ЗАГОТІВЛІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПРОДУКТІВ І КОРМІВ ВВАЖАТИ СПРАВОЮ І ПОЧЕСНИМ ОБОВ'ЯЗКОМ КОЖНОГО КОМСОМОЛЬ-

ЦЯ». ВОНИ ЗОБОВ'ЯЗАЛИСЯ ВІДПРАЦЮВАТИ В МІСЦЕВОМУ ГОСПОДАРСТВІ В НЕРОБОЧИЙ ЧАС 800 ЛЮДИНО-ГОДИН, ПРОТЯГОМ ЯКИХ ЗАСКИРТУВАТИ СОЛОМУ З ПЛОЩІ 120 ГЕКТАРІВ, ЗАГОТОВИТИ 40 ТОНН СІНА.

ПЕРШИМИ ІНІЦІАТИВУ «МОНОЛІТА» ПІДТРИМАЛИ СТУДЕНТСЬКІ ЗАГОНИ «МРІЙНИК», «ФІЛОЛОГ» КІРОВОГРАДСЬКОГО ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ, «КРИСТАЛ» КІРОВОГРАДСЬКОГО МАШИНОБУДІВНОГО ТЕХНІКУМУ.

НЕ ЗАЛИШИМОСЬ ОСТОРОНЬ

Студентський загін «Філолог» Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна буде твориницьким комплекс у радгоспі «Зоря» Кіровоградського району. Але з перших днів роботи ми допомагали радгоспу збирати врожай: висушили 230 тонн пшениці, загрибали, скошували колоски, що залишилися на полі.

І коли прочитали звернення будівельного загону «Моноліт», одразу під-

тримали. Як можна стояти осторонь такої важливої справи? Адже якщо кожен студентський загін заготує хоча б по 20 тонн кормів, то всі разом ми надамо відчутну допомогу тваринникам області. А вона саме так потрібна цього року!

В радгоспі, де працюємо, важко знайти місця, придатні для заготівлі кормів. Тому вирішили заготовляти їх здебільшого у сусідньому колгоспі імені Леніна. Наше соціалістичне зобов'язання: відпрацювати на заготівлі кормів у неробочий час

400 людино-годин, заготовити 20 тонн сіна.

О. ХАБЛО,
командир,
І. ПАЛЬОН,
комісар студентського
будівельного загону
«Філолог».

ЩОБ ЗИМІВЛЯ ПРОЙШЛА УСПІШНО

Зовсім недавно ми, студенти Кіровоградського машинобудівного технікуму, стали бійцями будівельного загону «Кристал». Працюємо на будівництві шахти «Новокиргородська». Із захопленням прочита-

ли і обговорили звернення студентського загону «Моноліт» Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування. Кожен із нас розуміє, скільки потрібно докласти зусиль, щоб успішно провести зимівлю худоби у нинішньому році. Хто допоможе тваринникам як не комсомольці? І тому ми одностайно підтримуємо почин «Моноліта». Участь у збиранні врожаю, заготівлі сільськогосподарських продуктів і кормів вважаємо справою і почесним обов'язком кожного комсомольця. Зобов'язуємося відпрацювати в неробочий час на заготівлі кормів для громадського тваринництва 400 людино-годин.

О. БОНДАРЕНКО,
командир студентсько-
го загону «Кристал».

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

НАШЕ СПІЛЬНЕ ДІЛО

Про хід заготівлі кормів у господарствах області розповів нашому кореспондентові заступник начальника обласного управління сільського господарства по тваринництву Іван Михайлович Жовновач.

Погодні умови нинішнього року поставили перед тваринниками сільського господарства цілий ряд проблем. Одна з найсерйозніших — кормовиробництво як для годівлі худоби влітку, так і для забезпечення ситою зимівлі під час стійлового утримання стада. Не доводиться розраховувати лише на кормовий клас — цього замало. Щоправда, там, де в пошані має зрощення, поливні гектари заготовлено чимало сіна, сінажу, високі порівняно з іншими колгоспами чи радгоспами надолі молока і прирости живої ваги. Це стосується насамперед колгоспу «Жовтень» Новомиргородського району, колгоспу «Октябрь» Знаменського та ряду інших господарств. Загалом по області нині заготовлено понад 19 тисяч тонн сіна, 217,6 тисячі тонн сінажу, 22,5 тисячі тонн снігу, 19,3 тисячі тонн трав'яного борошна.

Особлива увага приділена заготівлі різноотрав'я в лісах, лісоступах, в заплавах рік. Велика заслу-

га в цьому комсомольців і молоді села. Так, спілчани названого вище колгоспу «Октябрь» Знаменського району заготовили сіна з різноотрав'я майже по півтонні кожної. По п'ять центнерів дикоростучих трав зобов'язалися зібрати й учні-старшокласники Ліпняцької середньої школи Добровеличківського району. Із зібраної ними трави в колгоспі «Правда» вже виготовлено 2,5 тисячі вітамінного борошна. Їх почин підтримали вихованці Пінанобродської, Тинківської, Добровеличківської середніх шкіл. Як тільки випадає сприятлива погода, учні старанно збирають різноотрав'я.

Цінним кормом для худоби, особливо для овець, є й цього року молоді пагони дерев. У ста кілограмах сухого листя, зокрема, міститься 63 кілограми кормових одиноків, 4 кілограми перетравного білка. В листках берези, ліщини, горобини, дуба, клена, ясеня є значна кількість мінеральних речовин,

до 21 процента клітковини. Словом, цей корм може чудово замінити в раціоні годівлі 30—40 відсотків соломи і снігу.

Не взяли до уваги спеціалісти колгоспу імені Зайковського Вільнянського району, який спеціалізується на виробництві вівни. Рішенням правління кожний колгоспний сім'ї доведено план заготівлі гіллякового корму. Вже нині пов'язано в невеликі віники і висушено близько 20 тонн бічних пагонів дерев. Заготовляють їх і в господарствах Знаменського, Новомиргородського, Онуфріївського районів — там, де є така можливість.

Проте в ряді районів зводяться із заготівлею кормів. Це стосується насамперед Устинівського, Петрівського, Світловодського та деяких інших районів. Певно, комсомольські організації незадовільно дбають про сито зимівлі для стада, не взяли під свою опіку цю важливу справу. Хоч необхідність у цьому безсумнівна. Адже продуктивність тваринництва тут і нині невисока. Заготівля кормів повинна стати повсякденною комсомольською турботою — справою молоді села і шефів з промислових підприємств міст. Адже молоко і м'ясо завжди потрібні на обідньому столі у кожній родині.

та осені не менше однієї тонни зеленої маси!

(Розповідь про ініціативу почину буде опублікована в наступному номері газети).

Жнива-79: БУДНІ НАСТУПУ

ДОЛИНСЬКА

38 комсомольсько-молодіжних комбайнових екіпажів Долинського району змагаються за приз райкому комсомолу «Золотий колос». Підбиваються підсумки роботи жнивирів у спеціальних інформаційних бюлетнях, що виходять двічі на тиждень.

У ці дні очолює суперництво екіпаж минулорічного переможця серед молодих жнивирів району Валерія Глущенка з колгоспу імені Фрунзе. З бункера «Колоса» хлопці вже видали понад 4000 центнерів зерна. Серед сімейних екіпажів першість за екіпажем Івана Матвійовича Лубенця з колгоспу «Родина». Батько разом із сином Володимиром намолотили 3740 центнерів зерна.

З початку жнив комсомольсько-молодіжні екіпажі зібрали ранні зернові з площі понад 2600 гектарів.

Хлопці у цього року жнива видали з комбайнових бункерів майже 12 тисяч центнерів хліба.

НОВОУКРАЇНКА

Десятки тисяч центнерів хліба видали вже з бункерів своїх машин молоді жнивирі Новоукраїнського району, об'єднані у 9 комсомольсько-молодіжних загонів. П'ята частина зібраного врожаю припадає на долю загону з колгоспу імені Ульянова, очолюваного членом ВЛКСМ Віктором Недільком. Механізатори обмолотили ранні зернові на 650-гектарній площі.

Особливою старанністю відзначається командир екіпажу Анатолій Набок, який видає з бункера своєї «Ниви» більш як 6250 центнерів зерна, не набагато менше збирав зібрав і Григорій Мочалюк потужним «Колосом». Жнива на Новоукраїнщині йдуть півним ходом. Кожна погожа година використовується високопродуктивно.

БОБРИНЕЦЬ

Соціалістичне змагання серед жнивирів Бобринецького району очолює комсомольсько-молодіжний екіпаж Миколи Уманця з колгоспу імені Суворова. Комбайном «Нива» намолочено 6 тисяч центнерів зерна.

Відзначається також загін з колгоспу імені 40-річчя Жовтня. Трьома екіпажами керує бригадир тракторної бригади Валентин Микитович Сіренко.

УСТИНІВКА

Як ми повідомляли, на полях Устинівського району працюють 30 комсомольсько-молодіжних екіпажів.

Один з них, очолюваний Анатолієм Долинським, у колгоспі імені Суворова «Нивою» намолотив близько п'яти тисяч центнерів ранніх зернових і вийшов на перше місце у районі.

ЧИ ПЕРШИМ У ЖИТТІ

ПОДВИГОМ на жнивях для Миколи Ліби став двобій з вогнем

НА ТОКУ — пісня, на току — молоді, на току — хліб. Всупереч спеці і невчасним дощам, всупереч втомі і недоспанним ночам — хліб. Семикласник Микола Ліба допомагає розвентажувати чергову машину із зерном і, скептично поглядаючи на дівчат, всміхається своїм думкам. Як же думки можуть бути у хлопчини, коли за плечима у нього тільки чотирнадцять?

У вільну хвилину він пересипає з долоні на долоно зерно нового врожаю,

милується, як золотисті переливаються вони на сонці. Скільки потрібно таких золотих кристаликів для хліба на їхню сім'ю протягом року? А для всієї планети? Микола дивується, коли в уві постають гори пшениці на величезному, величезному току. То спільний хліб для всіх людей на світі, уявляє хлопця, а думки ведуть його все далі й далі: цукор, чи в Африці живуть теж влітку? Треба буде запитати восени на уроці географії...

Микола ЛІБА.

Фото Ю. Іванова.

(Див. 2 стор.)

Анонс

Своєю ударною, почесною справою вважали юнаки та дівчата Новомиргородщини заготівлю

кормів для громадського тваринництва. Цими днями комсомольці місцевого колгоспу імені Чкалова закликали молоді Кірово-

градщини взяти найактивнішу участь у зеленій жнивях. Кожен молодий кормодобувник повинен заготовити протягом літа

та осені не менше однієї тонни зеленої маси!

КОСМІЧНИЙ
МАРАФОН

ЧИ ПЕРШИМ У ЖИТТІ...

(Закінчення. Поч.
на 1-й стор.).

Який чарівний світ відкривається щороку перед Миколою і скільки щасливих доріг чекає попереду? Щасливих ще й тому, що хлопець твердо знає: не ходитиме манівцями, не шукатиме легкого хліба. Буде механізатором, таким, як батько, як старший брат Петро, як їхній сусіда, Петрів товариш Юрко Таровик, на яких сьогодні Микола дивиться з повагою і щирою хлопчачою заздрістю.

А втім у них, у Рівнянській середній школі № 2, такі вже традиції, що мало не всі хлопчики мріють бути хліборобами. Та що там хлопчики? Он десятикласниця Люда Вербицька зайняла друге місце в республіці серед юних орачів. А інші діачатка — старшокласниці вирішили два місяці відпрацювати на фермі замість батьків.

Цьогорічна його праця на току — хіба то не стежка до мрії? А оті старі, відпрацьовані мотоцикли, котрі він, вислуховавши дорікання матері, зтягує з усього села додому і ремонтує, ремонтують...

За роботою та думками нечується, як надійшов час обідати.

— Я додому збігаю, — гукнув хлопцям і попросував через поле до хати...

На серці було радісно і зесело. Може тому, що, працюючи пліч-о-пліч зі старшими, якось особливо гостро відчував себе дорослим, може, від спогадів про школу... Саме отаке відчуття було в нього, коли батько вперше довірив йому кермо трактора.

Він уже мав повертати на стежку, що вела до става, і раптом зупинився. Ще не встиг розумом збагнути того, що сталося, а серце вже стиснуло тривога. Понад шляхом, там, де починалось поле золотистих хлібів, палахкотіло полум'я, і кучерявився у ній сизий дим...

Розмірковувати ніколи, та й марно на допомогу кликати. Микола знав, що всі зараз у полі чи на току. На хуторі ж — одні старезні баби та малі діти.

Поле тягнулось до самого хутора, до Миколіної хати. Щоранку, коли йшли вони із Сашком до школи, воно зустрічало їх ще з подвір'я дрібним передзвоном колосся. Сто

п'ятдесят гектарів, казав якось батько, та ще й додав що, незважаючи на засуху, центнерів по тридцять з гектара вийде. Слова ці згадалися, коли побачив, як по тонких, гілках стеблах добирався до колосся вогонь, зневажливо потріскуючи червоними язиками.

Спершу гасив сорочкою, дорікаючи собі, що такий малий удався на роки і на ріст: якби ж то сорочка була втричі більшою! Потім рвонувся до ріллі і, притиснувши до живота дві здоровенні брили землі, поніс їх до вогню. Радів, коли полум'я ховалось під грудками...

— Ой, лишенько яке, це ж усі Іванці можуть попелом зійти, — запричитала спершу патшниця Марія Іванівна Камзолова, яка теж помітила вогонь з колгоспної пахотферми.

— Бери відро, ним краше землю носити, а я побіжу пожежникам зателефонувати, — рішуче наказала Миколі і хутко побігла стежкою...

Микола вихопив відро і, здираючи до крові шкіру на пальцях, нагрібав руками пересохлу землю. Кидав її на палаючий хліб і знову нагрібав...

Про що в той час думав? Не згадає. Було одне палаюче, як отой вогонь, бажання врятувати поле. Котився градом літ по обличчю, терпів од відриву, перестало у ті хвилини існувати все: хлопці, які чекали його з фотоапаратом на току, мати, яка вкотре підіграла духмяний борщ, і навіть Марія Іванівна, котра, захекавшись від швидкого бігу, у цей час повідомляла пожежників про лихо...

Іх залишалося двоє: він і вогонь. Хтось мусів перемогти, і Микола відчув у собі тверду впевненість у тому, що не відступить. Тому не здався, коли вогонь сердито зашипів і захлинувся під черговою купою землі.

Коли прибули пожежники, він стояв над переможеним полем один. Стояв незвеликий худенький хлопчик і намагався відчистити забруднену сорочку: перепав від матері.

Євдокія Титівна Лібза за сорочку сина не лягла, тільки налякалась, коли до хати підїхав на мотоциклі начальник районної пожежної інспекції Воло-

димир Костянтинович Зборчій.

Дізнавшись про пожежу, не здивувалась, що син кинувся гасити (у чотирнадцять літ мусив бути дорослим). Злякалась, уявивши, скільки лиха могла накоїти ота випадкова іскра від лінії електропередач, що й стала причиною пожежі.

— Ну, чого стоїш? Збігай за коровою. — Нагадала Миколі мати, не схвалюючи надмірної уваги районного начальства до дитини.

Йти до череди не хотілося, однак, мовчки побіг обічполля. Хоч і ходиш сьогодні у місцевих героях, хоч твій автопортрет і виріс у очах сусідських хлопчаків, та обов'язки є обов'язками. Їх треба виконувати навіть тоді, коли ти хочеш бути схожим на Гагаріна, коли у свої чотирнадцять вмієш водити трактор, і одного разу переміг вогонь.

Сутеніло. Микола йшов обіч поля того самого поля. У загінки заходили комбайни. Потужним світлом фар вони переморгували із першими зорями. Косили хліб...

Л. СЕМЕНЮК, спецкор. «Молодого комунара».

Колгосп імені Ватутіна Новоукраїнського району.

На календарі космічної експедиції, в якій беруть участь В. Іляхов і В. Рюмін, опаділи минулої неділі сталася подія, яка гідна бути відзначеною в світовому літописі космонавтики. Дослідницький експонат орбітальної станції «Салют-6» пройшов рубіж найтривалішого польоту (140 діб), встановлений їх попередниками В. Ковальонком і О. Іванченковим.

— Дані повторена 140-добова дистанція космічного марафону свідчать про якісні зрушення в ефективності космічних досліджень. У таких тривалих експедиціях, — вважає доктор технічних наук К. Феоктистов, — експериментальні повно адаптується до умов роботи в космосі і так вільно орієнтуються в науковій програмі, що коефіцієнт корисної дії експедиції в цілому зростає практично в дві рази порівняно з короточасними польотами. Гепер ми впевнені в тому, що довготривалі орбітальні станції з двома ступенями вантажними експедиціями можуть функціонувати протягом ряду років і успішно виконувати різноманітні замовлення науки та багатьох галузей народного господарства.

Крім встановлення нового досягнення в тривалості польоту, відзначено ще одну віху — а ці дні минулих років роботи орбітальної станції в пілотованому режимі.

(ТАРС).

МОЛОДІЖНА ЛЕКЦІЯ:

ДОСВІД, ПРОБЛЕМИ, ПОШУК

ПОЧИНАТИ
З ТЕОРІЇ

Сьогодні особене зазвдання пропагандистської роботи комітетів комсомолу полягає у підвищенні ефективності лекційної пропаганди, її впливу на формування світогляду молоді.

Активізації роботи лекторських груп райкомів, міськомів, комітетів комсомолу значною мірою сприяє обласний огляд роботи лекторських груп, призначений 110-й річницю дня народження В. І. Леніна. І тепер, коли завершився його перший етап, видно, що більшість комітетів комсомолу значну увагу приділяє питанням організації лекційної пропаганди серед молоді, проведенню масово-політичних заходів.

У рік 60-річчя ЛКСМ України використовуються різноманітні форми лекційної пропаганди при вивченні молоддю історії комсомолу, його сьогодення. В молодіжних гуртках області прочитано більше 2 тисяч лекцій на цю тематику, проведено сотні читальних конференцій, виступів, зустрічей з ветеранами війни і праці — людьми, які своїм життям писали історію комсомолу.

Комплексний підхід до виховної роботи зліюється у собі Всесоюзні лекційні читання «Справа Леніна живе і пермагає», під час яких юнаки і дівчата, зустрічаючись з передовими соціалістичними змаганнями, знайомляться з людьми, рапортують їм про свої успіхи в повсякденній праці.

Більше п'ятисот разів збиралися в цьому році слухачі гуртків комсомольського політичного виховання на Ленінські читання, щоб ще раз переконувати сторінки великого життя В. І. Леніна.

Нові ідеологічні активи комсомолу області зайняті пропагандистською роботою серед молодих жителів. Хороший досвід організації цієї справи має лекторська група Олександрівського райкому комсомолу. Крайні молоді лектори, пропагандистські учасники районної агібригади пристрасним словом допомагають механізаторам вчасно і якісно впровадити із збиранням врожаю.

Не стоить остерно турбот сільської молоді і комсомольці міста. Крайні молоді лектори, учасники художньої самодіяльності Ленінського району м. Кіровограда, виїжджають у складі агібригади в села області.

Ми постійно узагальнюємо досвід лекційно-пропагандистської роботи комсомольських організацій, допомагаємо виправляти недоліки, робимо все для того, щоб, як підкреслено в постанові ЦК КПУ «Про подальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи», радянська людина ясно усвідомлювала суспільну значимість своєї особистості участі у виконанні народногосподарських планів.

В. КАСЬЯНЕНКО,

керівник лекторської групи обкому комсомолу.

МАНДРІВКА У НЕВІДОМЕ

ПОСЛАНЦІ
ВСЕСВІТУ

Виявити невидимі космічні частинки — нейтрини, які несуть інформацію про загляди процеси, що відбуваються на далеких світилах, зможе науковий комплекс «Колос». Створений в інституті ядерних досліджень АН СРСР, він розміщений у величезних залах однієї з соляних шахт Донбасу, вирубаних на глибині 300 метрів. У найпросторішому приміщенні височить детектор — найбільша в світі «мішень», в яку повинні влучити нейтрини. Через різні фотоелектронні множувачі сигнали з Всесвіту надходять потім на численні прилади, які проводять первинну обробку даних, що надійшли.

Зовні ця лабораторія така сама, як і наземні. Різниця лише одна — умови її роботи відтворити на поверхні практично неможливо. Потужний соляний пласт надійно захищає весь вимірювальний комплекс від серйозних перешкод — випромінювань, якими сповнена атмосфера. Справа в тому, що радіоактивність солі в сотні разів менша, ніж у інших матеріалів, завдяки чому вона практично не впливає на показання чутливих приладів.

Установа в Донбасі була створена як філіал Бакавської нейтринної обсерваторії, де напередодні 1979 року були зареєстровані перші нейтрини космічного походження. Ці частинки вийшли з земну кулю з боку протилежного Кавказу, наскрізь «прошили» планету і потрапили у вимірювальні приймачі.

Тепер збільшений, оснащений сучасною технікою «Колос» перетворено в самостійний науковий підрозділ — нейтринну станцію.

Б. ГЕРЦЕНОВ,
кор. РАТАУ.

ФОТОКОНКУРС «МК». РІДНЕ МОЄ МІСТО.

Фото І. КОРЗУНА.

НА ПІДТРИМКУ
ПАТРІОТІВ НІКАРАГУА

справді національний, незалежний курс, спрямований на розвиток зв'язків з усіма країнами, які поважають право народів на самовизначення. Програма передбачає перетворення в ключових галузях національної економіки, в тому числі аграрну реформу, створення державного, суспільного сектора поряд з приватним.

Позиції уряду безперечно зміцнюються. Про його визнання заявили десятки держав. Разом з тим певні імперіалістичні кола виношують плани здійснення іноземного воєнного втручання в справі Нікарагуа під егідою Сполучених Штатів шляхом направлення в цю країну військових підрозділів ряду південноамериканських держав.

У цих умовах могутнім виявом підтримки світовою громадськістю нікарагуанських патріотів стало скликання в столиці Венесуели — Каранасі — міжнародної конференції солідарності з боротьбою народу Нікарагуа, яка відбулася з ініціативи Всесвітньої Ради миру. У конференції брали участь більш як 300 делегатів з 59 країн земної кулі в тому числі і радянська делегація.

Учасники форуму перенесли радісні хвилини, коли радіостанція патріотів «Радіо Сандіно», яка діє на визволеній частині території Нікарагуа, передала їм спеціальне привітання Фронту Національного визволення імені Сандіно. Представник патріотів, який виступив на конференції, висловив глибоку

вдячність демократичній громадськості всього світу, насамперед народам соціалістичних країн, за підтримку прогресивних сил Нікарагуа.

У виступах делегатів СРСР, Анголі, Греції, Португалії, Мексики, Бельгії, Іспанії та інших країн, а також посланців демократичних міжнародних організацій прозвучав гнівний осуд підступів імперіалізму й реакції, спрямованих проти нікарагуанських патріотів, було висловлено солідарність з народом Нікарагуа, який бореться за право встановити демократію в своїй країні, за право самим вирішувати свою долю. «Нікарагуанський народ не сам!», «Геть диктатуру Сомосі!», «Імперіалісти, руки геть від Нікарагуа!» — ці лозунги звучали на конференції.

Конференція яскраво показала, що народи світу — на боці нікарагуанських патріотів.

Оглядач ТАРС.

ЧВЕРТЬ П'ЯТУ — НА „ВІДМІННО“!

ЗДРУЖИВ
«СТАРТ»

СЕРЕД груп, що вишикувалися на подвір'ї Світловодської дитячої туристської бази перед виходом на чергову екскурсію, дисциплінованістю і старанністю особливо виділялася одна. Спостерігаючи за своїми вихованцями, організатор позакласної і виховної роботи Рівнянської десятирічки № 2 Новоукраїнського району В. А. Артеменко приємно дивувався:

— Як вплинуло на них перебування у шкільному таборі праці і відпочинку! Всі стали загартовані, дужі, активні, дисципліновані.

Дійсно, коли екскурсійний автобус «Колобок» тримав курс на Світловодський керамічний завод, і пісня найкраще лунала у їхньому виконанні.

...Неподалік Рівного, на березі маленької річечки виросло наметне містечко. Це — табір праці і відпочинку «Старт» другої Рівнянської десятирічки. 35 старшокласників вирішили тут провести п'яту трудову чверть, на ділі довести свою готовність до праці, до справжньої серйозної справи.

Скоро добра слава про стартівців розійшлася за межі Рівного.

Першим відчув допомогу хлопців і дівчат колгосп імені Ватутіна. Правління господарства доручило учнівській молоді реполювати поливні ділянки озоневих культур і цукрових буряків. Усі старанно працювали в полі, перевиконуючи денні норми виробітку. Між бригадами Миколи Сіроштані і Алли Чорноморець йшло активне трудове суперництво, а після відпочинку, на збудованому власними руками спортивному майданчику, знову продовжувалися поєдинки, тільки вже спортивні. Самі готували собі страви із продуктів, що видавав колгосп. А кухарем була однокласниця Світлана Версаль.

Правління колгоспу, вдячне стартівцям за поміч, відзначило своїх юних помічників поїздкою до Світловодська. Чотириденне перебування на дитячій турбазі численні екскурсії по місту енергетиків і металургів, мандрівка на білосніжному теплоході до Канева залишили у пам'яті учнів незабутні враження.

І. КАРАНТ,
громадський кореспондент «Молодого комунара».

ЛІТО ПІОНЕРСЬКЕ.

Фото І. КОРЗУНА.

СТО ДОРІГ — ОДНА ТВОЯ

ПІДЕМО В РОБІТНИКИ

вирішили учні четвертої Кіровоградської десятирічки після відвідин міського технічного училища № 6.

Сівалка була зроблена на совість. Виблюскували свіжопофарбовані деталі, щільно взаємодіяли вузли. А іграшкові розміри машини викликали у школярів справжнє захоплення: робота ж-бо справді юнцелірна!

— Сес і відзнака за виготовлення цієї дитячої моделі, — з гордістю розповідали юнакам і дівчатам учні ТУ № 6. — Диплом третього ступеня Головного комітету ВДНГ СРСР. А ще п'ять папих учнів нагороджено медаллями «Юний учасник ВДНГ».

Того дня старшокласники ознайомилися з іншими експонатами кабінету технічної творчості, майстернями, спортивними та актовими залами. Про життя і діяльність майбутніх робітників розповів заступник директора училища по навчально-виховній частині В. Д. Матрупецкий.

Найкраща професія — токар. Так вважає комсомолець Олександр Москалик, відмінник училища. А Ігор Грабчак, колишній випускник серед-

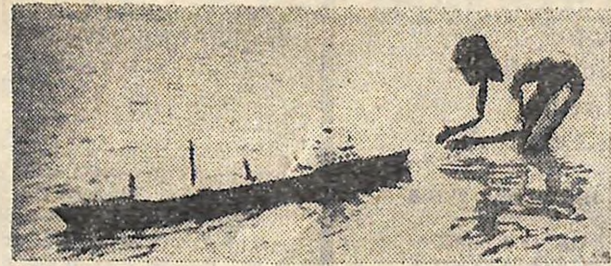
ньої школи № 4, захоплено розповів про свою майбутню професію електромонтера.

Тут, на зустрічі, Павло Грибенко, Михайло Зайнадра та інші твердо вирішили — вступати до училища.

Дружба між учнями школи та ТУ № 6 давня. Вона допомагає їм краще навчатися, відпочивати. Випускники, майстри училища часто виступають перед школярами з розповідями про робітничу професію, про усталені правила трудових відносин, про трудові здобутки колективу дитячої однокласного заводу «Червоної зірки».

У наступному навчальному році більше трьохсот випускників загальноосвітніх шкіл одержать у училищі робітничу професію. І все це завдяки спільним зусиллям колективів шкіл та училища.

М. ПОЛТОРАНІН,
викладач Кіровоградського технічного училища № 6.

ВІД МОДЕЛІ—
ДО ЛАЙНЕРА

КОРАБЕЛЬ без екіпажу. А він, взявши прямий курс від берега, незабаром робить поворот — один, другий, третій, як у слаломі, обминаючи розставлені на воді віхи. Хоч завіди взялися на цьому кораблі екіпажу, якщо це лише модель. Але вона на відстані підкоряється ось цьому хлопчикові, що за допомогою радіохвиль з берега спрямовує її рух.

У порівнянні з радіокерованими парусні яхти і катамарани за своїми конструкціями піби найпростіші. І це дійсно так, якщо мати на увазі «пачинку» — обладнання. Але спитайте будь-якого умільця, скільки слід виявити вміння, творчості, щоб добитися найкращих ходових якостей моделі, яка була б спроможна краще інших долати водний рубіж. Заложить це і від досконалості корпусу, і від вітрил, тут навіть найменші творчі знахідки іноді можуть стати вирішальними.

Проте, найбільш трудомістким є моделювання пасажирських і військових кораблів. Тут само за себе говорять визначення — «скупі». Неодмінна умова такої моделі полягає в тому, що вона має точно в кожній деталі, зменшеної в десятки разів, повторювати корабель, з якого скопійована. Будь то, скажімо, крейсер «Аврора», або іспано-американський крейсер «Грузія», або якесь інше судно. До того ж, крім відповідності в мініатюрі оригіналу, вона повинна мати добрі навігаційні дані.

Чия ж модель краща? На це запитання могли дати відповідь обласні змагання з судномодельного спорту, що проведені обласною станцією юних техніків і обкомом ДТСААФ. На воді побувало понад 70 мікрокораблів. Закономірним слід вважати те, що у загальнокомандному заліку першість у молодшій і старшій вікових групах здобули вихованці керівника гуртка обласної станції юних техніків О. К. Крюкова. Їм же дісталася і більшість чемпіонських знаць в особистому заліку. Найкращі моделі різних класів представили Анатолій Майборода, Андрій Козлітін, Сергій Гончаренко, Сергій Мезенцев. Серед переможців також гуртківці

дніки п'єдесталу пошани піднялися лише Володимир Ткаченко та Сергій Бахмач з Олександрійської, Микола Змеул і Станіслав Федорчук з Новоукраїнської станцій юних техніків.

Що ж, кіровоградці знову показали високий клас. І не лише в масштабах області. Торік команда судномодельстів обласної станції юних техніків стала другим призером республіканських змагань у старшій віковій групі і чемпіоном України — в молодшій групі. Вищераджені такі «морські» області, як Миколаївську, Херсонську, Одеську...

ЗНАЧЕННЯ моделювання взагалі, а судномодельництва зокрема не лише спортивне. Воно відіграє велику роль у профорієнтації учнів. На виготовлення моделі витрачається дватри роки. Школяр сам робить все своїми руками, працює на різних верстатах, уже в моделюванні гуртку стає різнобічним умільцем. Захопившись у дитячі та юнацькі роки технікою, він часто обирає це захоплення справою подальшого життя.

Як відомо, колишній учень Кіровоградської середньої школи № 6 Валерій Прохуранов у свій час став чемпіоном республіки і країни з судномодельного спорту. А потім, у 1973 році, виступаючи на змаганнях у Відні, 13-річний кіровоградський школяр завоював звання чемпіона Європи у класі катамаранів. Зараз Валерій студент третього курсу Миколаївського кораблебудівного інституту. Там же навчається і його товариш по гуртку Віталій Гаухов. Оже, незабаром вони зможуть сказати, що пройшли шлях від моделі до лайнера.

З станцією юних техніків лігуються її вихованці, інші випускники Рязанського вищого військового автомобільного інституту Леонід Наконенний та багато інших. Усі вони висловлюють вдячність своїм вихователям за те, що ті пробудили в них інтерес до техніки. Велике значення для них має практичний досвід, набутий на станції юних техніків — тут вони одержали уроки коніткої праці, усві-

БАСКЕТБОЛ

М'ЯЧ НАД
КОШИКОМ

На змаганнях з баскетболу серед команд дівчат, за програмою двадцять восьмьох Спартакіади школярів України, які проходять на спортивних базах обласного центру, йде вперта боротьба за звання сильніших. Ігри ведуться у двох групах по шість колективів у кожній. Добре на цьому етапі виступають наші землячки. Вони перемогли своїх ровесниць з Житомира, Ворошилов-

града, Севастополя, Херсона, а програли представникам Київської області — 45:50.

Набравши чотири очка, вони здобули право разом із баскетболістками Дніпропетровщини мірятися силами за чемпіонські титули Спартакіади.

Вирішальний матч відбувся вчора.

В. ТВЕРДОСТУП.

З ДНЕМ
НАРОДЖЕННЯ,
«ДЕЛЬФІНЕ»!

Рік тому Центральне телебачення в програмі «Час» повідомило: в місті Олександрії на Кіровоградщині відкрито плазевний басейн «Дельфін».

Через два місяці після цього були сформовані навчальні групи. І почалися тренування. Досвідчені тренери вели юних спортсменів до заповітної висоти.

І ось тепер, у липні, «Дельфін» відзначає свій

день народження. Можна вже зробити певні підсумки у навчально-тренувальному процесі. Старший тренер з плавання Ю. М. Нагорний не без гордості повідомляє:

— За цей час більше 200 школярів шахтарського міста виконали нормативи другого і третього юнацьких розрядів. 40 — перший юнацький, 28 вихованців «Дельфіна» мають уже третій, дорослий розряд.

Серед тих, хто успішно виступав на обласних і республіканських змаганнях — Світлана Тігала, Антоніна Бабичева, Андрій Бурцев, Наталка Глива, Андрій Кривошеєв, Сергій Ненько. Ці юні спортсмени і ще чотири їхніх ровесники вже другорозрядники.

За рік у басейні «Дельфін» навчилися плавати більше 1600 дітей. У групі «Здоров'я» тут щомісячно оздоровлюються до 300 трудівників Олександрії. І всі вони дякують тренерам Ю. М. Нагорному, О. В. Шевченку, В. Г. Лисенку, А. О. Ритчиному, В. К. Шарошину за подаровану їм бадьорісга.

З днем народження, «Дельфін»! Щасливи

тобі висот на шляху до Олімпу.

Н. СЕМЕНКОВА.

ФУТБОЛ

«РАДИСТ» —
«ЯТРАНЬ» — 2:0.

У першому матчі другого кола першості республіки з футболу серед команд колективів фізкультури зустрілися спортсмени «Радиста» і «Ятрані». Представники заводу радіовиробів почали змагання на цьому етапі в ролі одноосібного лідера третьої зони. Вони побудували гру на загрозливих атаках на ворота своїх суперників і на десятій хвилині удар Івана Іщенко був точним. Всі намагання «Ятрані» у першому таймі встановити рівновагу не принесли успіху. Після перерви обидва клуби діють наполегливіше, але змінити результат довгий час не вдавалося. Роз'язна наступила на 81-й хвилині, коли «Радист» забиває другий гол і добивається перемоги — 2:0.

В. ШАБАЛІН.

Кіровоградського Палацу піонерів Анастолій Кобець, морської школи обкому ДТСААФ Сергій Козлітін і Андрій Бражко.

На жаль, серед призерів мало представників інших міст і районних центрів області. На другу і третю схо-

домили, що для досягнення мети необхідна наполегливість.

М. ОРЛЮК.

На знімку: чемпіони області з судномодельного спорту П. РАДНЕВИЧ, С. МЕЗЕНЦЕВ, А. БРАЖКО.

Фото Л. КРАСНОВОЙ.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

Олександрійське міське професійно-технічне училище № 5

НАБИРАЄ УЧНІВ

НА 1979—1980 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

З ТАКИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ:

На базі 10 класів:

муляр-штукатур, монтажники конструкцій, муляр, машиніст автокрану, шофер, тесляр, штукатур-облицювальник-плитковик, слюсар-сантехнік-газоварник, пресувальник пластмас, електрозварник, машиніст-екскаваторник, машиніст-бульдозерист, автоскреперист-тракторист.

Строк навчання — 1 рік.

На базі 8 класів:

муляр-штукатур, муляр, тесляр, штукатур-облицювальник-плитковик — (строк навчання 1 рік).

Монтажники конструкцій, муляр, слюсар-сантехнік, газозварник, електрозварник, машиніст-екскаваторник, машиніст-бульдозерист, автоскреперист — тракторист — строк навчання — 2 роки.

В училище приймаються юнаки та дівчата віком 15—20 років, з освітою 8—10 класів. Звільнені в запас одержуватимуть стипендію розміром 75—100 крб. і навчатимуться 8—10 місяців.

Після закінчення училища випускники направлятимуться на роботу в міста Олександрію, Світловодськ, Кіровоград, Дніпропетровськ, Кривий Ріг, Київ і Запоріжжя. Електрозварники, пресувальники пластмас направлятимуться на роботу на Олександрійський електро-механічний завод. Відмінники за їх бажанням направлятимуться для дальшого навчання у вищі та середні технічні навчальні заклади.

Учні перебувають на повному державному утриманні, інгородні забезпечуються гуртожитком. При проходженні виробничої практики їм виплачується третина заробітку.

При уступі працює загальноосвітня школа робітничої молоді (9 і 10 класи). Період навчання в училищі зараховується в загальний трудовий стаж, що дає перевагу при вступі випускників в інститути і технікуми.

Початок занять з 1 вересня 1979 року.

При вступі в училище слід подати такі документи: заяву на ім'я директора, автобіографію, паспорт чи свідоцтво про народження, документ про освіту, довідку з місця проживання і про склад сім'ї, характеристику зі школи, 4 фотокартки (3×4 см).

Документи приймаються в канцелярії училища, або надсилаються поштою на таку адресу: м. Олександрія, Кіровоградської області, селище Димитрово, вул. Трудових резервів, 23, телефон 5-24-63.

Іхати автобусом № 1 до зупинки «Кінцева».

Дирекція.

ШАНОВНІ ДІВЧАТА ТА ЮНАКИ!

Кіровоградське міське середнє професійно-технічне училище № 4

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ
НА 1979—1980 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

на такі спеціальності: токар, слюсар-ремонтник, слюсар-інструментальник, слюсар-сантехнік, слюсар механоскладальних робіт.

Строк навчання — 3 роки, освіта — 8 класів. На спеціальність «слюсар механоскладальних робіт» строк навчання один рік, освіта — 8—10 класів.

Учні забезпечуються триразовим харчуванням, обмундируванням і спеодягом, одержують 33 проценти заробітної плати під час виробничої практики.

Вступники груп слюсарів-сантехніків забезпечуються гуртожитком.

По закінченні училища випускникам видається диплом про середню освіту з присвоєнням розряду, а тим, хто вчився один рік — атестат по спеціальності з присвоєнням розряду.

Ті, хто закінчає училище з відзнакою, мають право для вступу в технікум та вищі учбові заклади неса конкурсом.

Початок занять 1 вересня.

Вступники в училище подають документи: заяву на ім'я директора, свідоцтво про народження або паспорт, характеристику зі школи, свідоцтво про освіту, довідку з місця проживання, довідку про склад сім'ї, медичну довідку № 286, 6 фотокарток розміром 3×4 см.

Прийом документів проводиться щоденно з 8.00 до 16 години.

Адреса училища: 316050, м. Кіровоград, вул. Жовтневої революції, 20, телефон 7-25-91, 7-05-61.

ДИРЕКЦІЯ.

Кіровоградський технікум механізації сільського господарства

ОГОЛОШУЄ
ПРИЙОМ УЧНІВНА 1979—1980
НАВЧАЛЬНИЙ РІК

(заочна форма навчання).

Технікум готує: техніків-механіків сільського господарства та бухгалтерів сільськогосподарського виробництва.

Строк навчання: спеціальність «Механізація сільського господарства» — 2 роки 10 місяців; спеціальність «Бухгалтерський облік у сільськогосподарському виробництві» — 1 рік 10 місяців.

Приймаються громадяни без обмеження віку, які працюють у системі сільського господарства і мають середню освіту. Механіки колгоспів і радгоспів, бригадири тракторних бригад і їх помічники, бухгалтери приймаються поза конкурсом.

Вступники складають екзамени з української або російської мови і літератури (вірш) та математики (усно).

Відмінники навчання зараховуються без іспитів.

Заяви приймаються в технікумі та відділами кадрів районних управлінь сільського господарства по місцю проживання:

на спеціальність «Бухгалтерський облік у сільськогосподарському виробництві» — до 15 серпня, на спеціальність «Механізація сільського господарства» — до 30 листопада.

До заяви слід додати такі документи: атестат про освіту (оригінал), чотири фотокартки розміром 3×4 см (без головного убору), витягу з трудової (колгоспної) книжки, довідку про стан здоров'я (форма № 286). Паспорт пред'являється особисто.

Приймальні екзамени проводяться: на спеціальність «Бухгалтерський облік у сільськогосподарському виробництві» — в липні, серпні та вересні, на спеціальність «Механізація сільського господарства» — в липні, серпні, листопаді і грудні ц. р.

Початок навчання: спеціальність «Бухгалтерський облік у сільськогосподарському виробництві» — вересень 1979 року, спеціальність «Механізація сільського господарства» — січень 1980 року.

Адреса: 316050, м. Кіровоград, вул. Волкова, 11, заочне відділення.

ДИРЕКЦІЯ.

Інгульське сільське профтехучилище № 4

НАБИРАЄ УЧНІВ НА 1979—1980
НАВЧАЛЬНИЙ РІК

на спеціальності:

тракторист-машиніст широкого профілю (строк навчання 2 роки); тракторист-машиніст 3-го класу (строк навчання 1 рік).

Приймаються особи у віці 15—16 років з освітою 8—9 класів. Зарховані в училище забезпечуються гуртожитком, постільною білизною, безкоштовним харчуванням, спеодягом, парадною формою, стипендією в розмірі 10 карбованців на місяць.

Звільнених у запас з лав Радянської Армії і випускників середніх шкіл училище приймає на спеціальності:

водії з кваліфікацією слюсаря; трактористів-машиністів 3-го класу; операторів птахофабрик і птахоферм. Строк навчання — 8 місяців. Стипендія узям — 96 крб. на місяць.

По направленнях правлінь колгоспів, господарств та дирекцій радгоспів з спеціальностей:

машиніст машинного доїння корів; тракторист на Т-150.

Узям нараховується стипендія 20 крб. на місяць. Вони забезпечуються гуртожитком.

Зарховані в училище можуть продовжити навчання в 9—11 класах вечірньої школи при консультуванні училища. Для вступу в училище необхідно подати такі документи: заяву на ім'я директора, медичну довідку (форма № 286), направлення господарства, свідоцтво про освіту, свідоцтво про народження, довідку з місця проживання, 6 фотокарток (3×4 см).

Документи приймаються щоденно.

Початок занять 1 вересня.

Адреса училища: 317730, Кіровоградська область, Устинівський район, с. Інгульське, тел. 4-36-36.

ДИРЕКЦІЯ.

Кіровоградське міське професійно-технічне училище № 2 імені Героя Радянського Союзу О. С. Єгорова

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

НА 1979—1980 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Училище готує кваліфікованих спеціалістів з середньою освітою на базі 8 класів з терміном навчання 3 роки:

Монтажники сталевих та залізобетонних конструкцій,

муляр, маляр (будівельний), штукатур,

машиніст кранів автомобільних, машиніст кранів (кранівник) по управлінню башто-

ними самохідними кранами, штукатур, облицювальник-плитковик,

лицувальник-плитковик, облицювальник-мозаїчник,

слюсар по ремонту автомобілів, електрослюсар.

На базі 10 класів — термін навчання 1 рік: облицювальник-плитковик.

Навчання безкоштовне. Учні забезпечуються гуртожитком, триразовим харчуванням, двома формами одягу, підручниками.

Запрошуємо юнаків та дівчат, вік яких досяг 16 років.

Початок занять 1 вересня.

Вступники подають такі документи: заяву, документ про освіту, свідоцтво про народження і паспорт, довідку з місця мешкання, медичну довідку (форма № 286), 6 фотокарток 3×4 см.

Адреса училища: 316026, м. Кіровоград, вул. Червонозорівська, 23, телефони: 7-14-17 7-12-81.

Іхати автобусами: №№ 2, 14 до зупинки «Мічуріна», № 29 до зупинки «Профтехучилище ім. О. С. Єгорова» та тролейбусами 2, 4, 6 до зупинки «Будеталь» або «Корсленка».

ДИРЕКЦІЯ.

Криворізький гірничий технікум

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ (лише юнаків)

НА 1979—1980 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Денне відділення (з відривом від виробництва) — на базі 8 класів з таких спеціальностей:

техніка розвідки корисних копалин, будівництво гірських підприємств, гірська електромеханіка (спеціалізація «Гірично-прохідницькі машини і

комплексні), гірська електромеханіка (спеціалізація «Бурові установки і ви-

світло - навантажувальні машини та комплекси), маркшейдерська справа.

На базі 10 класів:

підземна розробка рудних і нерудних копалин (спеціалізація «Вибухові

роботи») зі звільненням від призову в Радянську Армію до закінчення технікуму.

Абітурієнти здають вступні екзамени: на базі 8 класів — з російської або української мови (диптант) і математики (усно), на базі 10 класів — з російської або української літератури (вірш) і математики (усно).

Особи, що закінчили 8 і 10 класів на «4» і «5», зараховуються до технікуму без вступних екзамени.

Учні забезпечуються гуртожитком і одержують стипендію 30—42 крб. При технікумі та гуртожитку працюють їдальня та буфети.

Заява подається на ім'я директора з додатком до неї документа про восьмичасову чи середню освіту (оригінал), медичної довідки (форма № 286), десяти фотознімків розміром 3×4, характеристики.

Вступники пред'являють особисто: свідоцтво про народження чи паспорт,

військовий квиток чи приписне свідоцтво.

Прийом заяв до 1 серпня 1979 року.

Вступні екзамени з 1 по 21 серпня.

Адреса технікуму: м. Кривий Ріг — 2, вул. Невського, 3, тел. 53-12-90.

Іхати тролейбусом по маршруту №№ 3 і 8 до зупинки «Ставки». Інгородним іхати до станції «Роювата», автобусом чи тролейбусом до зупинки «Ставки».

ДИРЕКЦІЯ.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітета ЛКСМ України.

На українському мові.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

316050, МСП,

м. Кіровоград,

вул. Луначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва

«Кіровоградська правда»

Кіровоградського обкому

Компартії України

м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.